

Teelttechniek

GINV-virus gedetecteerd in Australië

Bron: VINEHEALTH Australia ([link](#))

Nagenoeg totaal onbekend in onze contreien, maar daarom niet minder belangrijk om er toch iets van te weten. De vector voor de verspreiding blijkt de druivenvlitmijt te zijn en die is bij ons alvast sterk aanwezig. Een 'heads-up' lijkt me daarom wel aangewezen...

Het Grapevine Berry Inner Necrosis Virus (GIN-virus, of GINV) (Trichovirus necroacini) is aangetroffen in wijngaarden in Victoria, Queensland en Zuid-Australië. Deze waarschuwing is bedoeld om de druiventeeltsector te informeren over de recente detectie en aanwezigheid van het virus.

Dit is de eerste keer dat het GIN-virus in Australië is vastgesteld en gerapporteerd.

DETECTIE

Eind 2025 en begin 2026 werd het GIN-virus aangetroffen in tafeldruivenstokken en onderstammen die ziek waren of asymptomatisch in de wijnbouwgebieden van Victoria, Queensland en Zuid-Australië.

Monsters van asymptomatische, volwassen tafeldruivenstokken uit Zuid-Australië vertoonden in 2026 een positieve testuitslag voor het GIN-virus.

De mate van verspreiding van het virus is momenteel onbekend.

SYMPTOMEN EN OVERDRACHT

Sommige geïnfecteerde wijnstokken in Australië vertoonden in het voorjaar een beperkte groei. Het is echter niet mogelijk om te bevestigen of dit te wijten was aan het virus of aan andere factoren die de verminderde groei veroorzaakten. Naarmate het seizoen vordert, kunnen de wijnstokken weer normaal groeien. Asymptomatische infecties komen ook voor, wat betekent dat een geïnfecteerde wijnstok geen zichtbare symptomen van het virus vertoont.

De ziekte is gevestigd in China en Japan, waar bekend is dat ze de gezondheid en productiviteit van gevoelige variëteiten aantast. Ervaring in het buitenland heeft aangetoond dat de symptomen per variëteit verschillen. Bladsymptomen zijn waargenomen bij sommige met het GIN-virus geïnfecteerde wijn- en tafeldruiven en onderstammen, maar asymptomatische infecties komen ook voor. Aantasting van de fruitproductie is alleen vastgesteld bij tafeldruiven. Hoewel sommige wijndruivenvariëteiten bladsymptomen kunnen vertonen, is het onbekend of het GIN-virus de fruitkwaliteit en -opbrengst significant beïnvloedt, of sensorische verschillen in de resulterende wijnen veroorzaakt.

Visuele symptomen kunnen zijn: vertraagde knopvorming, groeistagnatie, zigzagvormige scheuten en aangetaste scheuten kunnen interne necrose vertonen. Bladeren kunnen kleiner zijn en gele vlekken, mozaïekachtige patronen of kleine ringen vertonen.

Trossen kunnen compacter en ongewoon dicht zijn, bessen kunnen kleiner zijn, langzamer rijpen en een verminderde druivenkwaliteit hebben, waaronder een verminderde suiker- en zuurbalans.

Bessen kunnen interne necrose vertonen, waaraan het virus zijn naam te danken heeft, maar kunnen ook necrose aan de buitenkant vertonen.

Laboratoriumanalyse is de enige bekende methode om het GIN-virus te identificeren.

Alle druivenvirussen, inclusief het GIN-virus, worden overgedragen via vegetatieve vermeerdering. Het virus kan ook worden overgedragen via het enten van geïnfecteerd plantmateriaal. De druivenviltmijt *Colomerus vitis* draagt het GIN-virus over tussen wijnstokken.

Er is geen bekende remedie voor geïnfecteerde wijnstokken.

Foto: Velt

HUIDIGE SITUATIE

Hoewel het GIN-virus pas recent is ontdekt (april 2026), is het waarschijnlijk al enkele jaren in Australië aanwezig, vermeerderd en verspreid via plantmateriaal in Oost-Australië, waardoor eradicatie niet mogelijk is. Het verminderen van het risico op introductie en verspreiding is uw belangrijkste verdediging.

De quarantaineplannen voor de geïnfecteerde bedrijven in Australië worden momenteel verfijnd. Naar verwachting zullen de geïnfecteerde bedrijven strikte hygiënemaatregelen moeten treffen om verspreiding naar aangrenzende en contactwijnngaarden te voorkomen.

Er is momenteel geen gepubliceerde informatie over de economische impact van het GIN-virus.

De sector voert verder onderzoek en monitoring uit om dit virus beter te begrijpen en te bepalen hoe het kan worden bestreden om de impact te minimaliseren.

Veelgestelde vragen

Waar komt het GIN-virus vandaan? Hoe wijdverspreid is het GIN-virus?

Wereldwijd is het GIN-virus aangetroffen in China en Japan.

In Australië is het gevonden in wijngaarden in Victoria, Queensland en Zuid-Australië. Verder onderzoek kan uitwijzen dat ook andere staten getroffen zijn.

Momenteel zijn alleen tafeldruiven en enkele tafeldruivenonderstammen positief getest op het GIN-virus.

Wat doet het GIN-virus met mijn wijngaard, productie en/of kwaliteit?

Er is geen onderzoek gedaan naar de economische impact van het GIN-virus op wijnstokken.

Visuele symptomen kunnen zijn: groeistagnatie, kleinere bladeren en bessen, langzaam rijpende druiven en een lagere druivenkwaliteit.

Wat kan ik doen om te voorkomen dat het GIN-virus mijn wijngaard binnendringt?

Geef prioriteit aan hygiëne op het erf om besmetting te voorkomen. Pas de 'schoonmaakprocedure' toe.

Bestrijd de vectoren, zoals motten, om de verspreiding naar aangrenzende wijnstokken te vertragen.

Koop plantmateriaal waarvan bekend is dat het GIN-virus vrij is en vraag om bewijs van de test.

Wat kan ik doen als ik het GIN-virus heb?

Geef prioriteit aan hygiëne op het erf. Gebruik schoon wijnstokmateriaal. Werk in niet-geïnfecteerde wijngaarden voordat u naar geïnfecteerde wijngaarden gaat. Reinig machines en apparatuur tussen de wijngaarden om verspreiding van infectieuze mijten te voorkomen.

Hoe bestrijd ik motten?

Verschillende chemische, biologische en culturele bestrijdingsmethoden, in lijn met geïntegreerde plaagbestrijding, kunnen worden toegepast om roofinsecten naar uw wijngaard te lokken. Raadpleeg het AWRI 'Dog Book' Agrochemicals Booklet voor actuele chemische strategieën voor mijtenbestrijding. Sommige fungiciden verminderen de populaties van roofinsecten en laten mijten gedijen, waardoor het risico op verspreiding van het GIN-virus toeneemt. Gebruik insecticiden in lijn met goede geïntegreerde plaagbestrijding.